

Către U.N.B.R.

În atenția domnului președinte Gheorghe FLOREA

PUNCT DE VEDERE

1. Interpretând obligația pozitivă a avocatului de a se abține de la divulgarea informațiilor sau datelor pe care le-a cunoscut consultând dosarul cauzei în timpul urmăririi penale (a se vedea textul de la art. 94 alin. 5 NCPP) consider că trebuie să limităm o eventuală interpretare abuzivă a textului de lege de la art. 227 NCP care prevede sancțiuni penale cu privire la divulgarea unor date ori informații, pe care și avocatul le-a cunoscut în timpul exercitării mandatului său.

Se pune problema, pe bună dreptate, până la ce limită este dator să fie depozitarul unor astfel de secrete avocatul și dacă această limitare nu vine în contradicție cu obligația legală de a se consulta cu clientul său sau uneori cu familia acestuia.

Sunt dese cauzele în care, apărătorului angajat de către familia acuzatului i se cere de către această familie, o informare, fie ea și succintă, cu privire la stadiul dosarului și la situația juridică a acuzatului.

Consider că textul art. 227 NCP se impune a fi modificat prin introducerea unui nou alineat care să conțină o formulă de protecție a avocatului, în măsura în care acesta se află în situația descrisă mai sus.

2. O altă situație care trebuie reglementată este cea incriminată ca infracțiune de art. 266 NCP, unde consider că textul alin. 2 trebuie modificat în sensul includerii avocatului printre persoanele care beneficiază de clauza de impunitate (membrii familiei).

3. Prevederile art. 275 alin. 1 NCP, în varianta alternativă a reținerii sau ascunderii unor mijloace materiale de probă sau a unor înscrisuri, ar trebui să conțină o clauză de impunitate pentru avocat, în măsura în care acesta este

depozitarul unor mijloace de probă sau înscrisuri care ar putea fi folosite în cursul procesului penal.

O astfel de prevedere, pe de o parte ar fi instituită în spiritul garantării dreptului la tăcere și a privilegiului împotriva autoincrimării, pentru că atâta vreme cât acuzatului nu i se poate cere să furnizeze chiar el probele ce l-ar incrimina, nici avocatului său nu i s-ar putea cere acest lucru.

Pe de altă parte, trebuie lăsată la îndemâna avocatului aprecierea momentului când acesta vrea să devoaleze astfel de mijloace de probă sau înscrisuri, în apărarea clientului său, pentru a echilibra într-o anumită măsură balanța dintre agenții statului și apărare, prin prisma principiului egalității armelor.

4. Susțin punctele de vedere ale colegilor, pe care le-am lecturat, tocmai de aceea am adus în discuție o serie de aspecte care nu au fost surprinse de către aceștia, fără a mai insista pe cele expuse și motivate deja.